

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.356 van 1 februari 2013
in de zaak A. 206.502/X-15.228.**

In zake : de stad AARSCHOT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Thomas Beelen
 kantoor houdend te 3000 LEUVEN
 Justus Lipsiusstraat 24
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Bruno Steegen, Erik Schellingen en André Gerkens
kantoor houdend te 3740 BILZEN
Demerlaan 21, bus 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 28 september 2012, strekt tot de
schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 2 augustus 2012 van de
Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie waarbij het
lokaal toewijzingsreglement voor sociale huurwoningen van de stad Aarschot
wordt afgekeurd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 januari 2013.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thomas Beelen, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Wim Verheyen, die loco advocaat Bruno Steegen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Op 18 augustus 2011 besluit het college van burgemeester en schepenen van de stad Aarschot opdracht te geven voor de opmaak van een lokaal toewijzingsreglement voor sociale huurwoningen met de bindingsfactor “doelgroep personen met een handicap, ondersteund door een door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap erkende dienst inclusieve ondersteuning, dienst beschermd wonen of dienst begeleid wonen”.

De opmaak van dit lokaal toewijzingsreglement is het gevolg van het gemeentelijk gehandicaptenbeleid en doet zich voor naar aanleiding van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Poortvelden”, goedgekeurd door de gemeenteraad van de stad Aarschot in zitting van 14 november 2011. De publiek-private samenwerkingsovereenkomst tussen de verzoekende partij, enerzijds, en het OCMW van de stad Aarschot, de s.a. Indufin, de v.z.w. Huize Eigen haard en de v.z.w. De vrucht, anderzijds, voor de ontwikkeling van de site Poortvelden wordt ondertekend op 22 december 2011.

3.2. Op de voormelde site Poortvelden wenst de verzoekende partij samen met een aantal private partners een sociaal project te verwezenlijken bestaande uit betaalbare woningen, woningen voor personen met een handicap, rusthuisbedden en serviceflats. Het bouwprogramma wordt als volgt geraamd :

- 240 woningen van verschillende types
- 30 rusthuisbedden
- 45 serviceflats
- meerdere woningen met studio's voor in totaal 64 zwaar zorgbehoevende personen met een handicap.

Binnen het project Poortvelden is de v.z.w. Huize Eigen Haard bereid om van de 64 woningen voor de zwaar zorgbehoevende personen met een handicap 24 woningen te verhuren aan een sociaal verhuurkantoor.

3.3. Op 16 april 2012 keurt de gemeenteraad van de stad Aarschot het toewijzingsreglement voor sociale huurwoningen in functie van de doelgroep "personen met een handicap" en het bijhorend doelgroepenplan goed. Dit toewijzingsreglement wordt op 24 april 2012 per aangetekend schrijven en middels twee e-mailberichten aan de verwerende partij overgemaakt.

3.4. Bij schrijven van 11 mei 2012 deelt de verwerende partij aan de verzoekende partij de ontvangst van de aanvraag tot goedkeuring mee.

3.5. Bij besluit van 2 augustus 2012 van de Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie wordt het lokaal toewijzingsreglement van de verzoekende partij niet goedgekeurd.

Dit is de bestreden beslissing.

3.6. Bij schrijven van 27 augustus 2012 deelt de verzoekende partij aan de verwerende partij het volgende mee :

"Ik verwijs naar het aangetekend schrijven van 2 augustus 2012 met kenmerk WB 701-3-097.

De aanvraag tot goedkeuring van het lokaal toewijzingsreglement werd aan u aangetekend verzonden op 24 april 2012, zodat deze op 25 april of ten laatste op 26 april door u moet ontvangen zijn.

Artikel 95 § 2 van de Vlaamse Wooncode stelt m.b.t. de termijn waarbinnen de goedkeuringsbeslissing van een lokaal toewijzingsreglement dient te worden betekend : ‘De beslissing tot goedkeuring of tot weigering van de goedkeuring wordt gemotiveerd. Ze wordt genomen binnen negentig kalenderdagen na de ontvangst van het verzoek tot goedkeuring. Als binnen die termijn geen beslissing aan de gemeente is betekend, is de goedkeuring verworven.’

De termijn tot betekening van uw beslissing aangaande onze aanvraag verstreek bijgevolg uiterlijk op 24 juli 2012. Aangezien er ons niet ten laatste op 24 juli 2012 een beslissing werd betekend mogen wij ervan uitgaan dat de goedkeuring verworven is. Een goedkeuring die is verworven kan niet meer ongedaan gemaakt worden door een laattijdig betekende andersluidende beslissing.

Wij gaan er bijgevolg vanuit dat de goedkeuring van het lokaal toewijzingsreglement verworven is.

Indien u alsnog blijft vasthouden aan de laattijdig betekende beslissing zullen wij niet nalaten hiervan de schorsing en/of nietigverklaring te vorderen voor de Raad van State en/of onze rechten te vrijwaren via de burgerlijke rechtbank”.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

Uiteenzetting van de exceptie

4.1. De verwerende partij voert in haar nota de niet-ontvankelijkheid van het verzoekschrift aan. Zij betoogt dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing overeenkomstig artikel 17, § 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bij een afzonderlijke akte, die geen deel uitmaakt van het verzoekschrift tot nietigverklaring, moet worden ingesteld.

Beoordeling

4.2. Overeenkomstig artikel 17, § 3, eerste lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals ingevoegd bij artikel 6, 3° van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, moeten, behoudens in het geval van uiterst dringende noodzakelijkheid in één en dezelfde akte zowel de vordering tot schorsing als het beroep tot nietigverklaring worden ingesteld.

De exceptie is ongegrond.

V. Onderzoek van de vordering

5.1. Overeenkomstig artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

A. Ernst van het enig middel

Standpunt van de partijen

5.2. De verzoekende partij roept in een enig middel de schending in van artikel 95, § 2 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (hierna: Vlaamse Wooncode), van het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, alsook machtsoverschrijding.

Zij zet uiteen dat er door de verwerende partij geen beslissing tot goedkeuring of afkeuring van het lokaal toewijzingsreglement aan de verzoekende partij werd betekend binnen een termijn van negentig kalenderdagen na de ontvangst van het verzoek tot goedkeuring. Er werd na deze termijn alsnog een beslissing tot afkeuring aan de verzoekende partij betekend, terwijl, bij gebreke aan tijdige betekening van een beslissing tot goedkeuring of afkeuring, de goedkeuring van het toewijzingsreglement verworven is.

5.2.1. De verzoekende partij betoogt dat het verzoek tot goedkeuring aan de verwerende partij werd overgemaakt met twee e-mails en een aangetekende brief die op 24 april 2012 werden verzonden. Een e-mail wordt nog dezelfde dag van verzending ontvangen, zodat de verwerende partij het verzoek tot goedkeuring reeds op 24 april 2012 heeft ontvangen. Een aangetekende zending bereikt de bestemming in normale omstandigheden de volgende werkdag of ten laatste na twee werkdagen. Aangezien 24 april 2012 een dinsdag

was, heeft de verwerende partij de aangetekende brief met het verzoek tot goedkeuring uiterlijk op 26 april 2012 ontvangen. De termijn waarbinnen de beslissing van de verwerende partij aan de verzoekende partij diende betekend te worden, bedraagt negentig kalenderdagen, zodat deze betekening uiterlijk op 25 juli 2012 diende plaats te vinden. De bestreden beslissing werd door de verwerende partij pas op 2 augustus 2012 aan de verzoekende partij betekend, dus nadat de termijn van negentig dagen verstreken was.

5.2.2. Overeenkomstig artikel 95, § 2 Vlaamse Wooncode is de goedkeuring van het toewijzingsreglement verworven indien er binnen de termijn van negentig dagen geen beslissing aan de gemeente is betekend, zodat, gelet op het verstrijken van deze termijn, de goedkeuring van het toewijzingsreglement van de verzoekende partij verworven is. Artikel 95, § 2 Vlaamse Wooncode kan enkel derwijze geïnterpreteerd worden dat de termijn van negentig dagen een vervaltermijn is. Eenmaal deze termijn verstreken, kan de Vlaamse Regering bijgevolg geen andersluidende beslissing meer nemen. Een goedkeuring die verworven is, kan niet ongedaan gemaakt worden door een laattijdige beslissing van de verwerende partij. De bestreden beslissing schendt bijgevolg artikel 95, § 2 Vlaamse Wooncode.

5.2.3. Bovendien is het zeer onzorgvuldig van de verwerende partij om nog een beslissing tot afkeuring van een toewijzingsreglement te nemen nadat de goedkeuring door de verzoekende partij reeds wettelijk was verworven, zodat het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur werd geschonden.

5.2.4. De bestreden beslissing tast de rechtszekerheid van de verzoekende partij onevenredig aan, aangezien zij er op 25 juli 2012 reeds vanuit mocht gaan dat de goedkeuring van haar toewijzingsreglement was verworven, om dan daarna een laattijdige beslissing te ontvangen waarbij dit reglement alsnog werd afgekeurd, zodat ook het rechtszekerheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur werd geschonden.

5.2.5. Tot slot was de verwerende partij ook niet meer bevoegd om nog een beslissing tot afkeuring van het toewijzingsreglement te nemen nadat de goedkeuring reeds van rechtswege door de verzoekende partij was verworven, zodat de verwerende partij zich schuldig maakt aan machtsoverschrijding wanneer zij alsnog een beslissing tot afkeuring nam.

5.3. De verwerende partij beroept zich in haar nota op artikel 26, § 3 van het socialehuurbesluit, dat volgens haar een verdere verfijning geeft aan de Vlaamse Wooncode wat betreft het vage begrip “na de ontvangst” en luidens hetwelk de termijn van negentig dagen slechts een aanvang neemt na de ontvangstmelding van het verzoek tot goedkeuring. Deze verfijning werd tevens aangebracht in de handleiding “het gemeentelijke toewijzingsreglement voor sociale woningen”. Slechts bij de ontvangstmelding weten alle betrokken partijen met zekerheid dat de termijn van negentig dagen begint te lopen. Aangezien de ontvangstmelding dateert van 11 mei 2012, begon de termijn van negentig dagen te lopen op 12 mei 2012 om te vervallen op 10 augustus 2012. De beslissing van 2 augustus 2012 van de minister werd derhalve tijdig genomen.

Beoordeling

5.4. Artikel 95, § 2 Vlaamse Wooncode luidt als volgt :

“(…)

Het toewijzingsreglement wordt samen met het administratieve dossier ter goedkeuring voorgelegd aan de Vlaamse Regering.

De goedkeuring wordt geweigerd als het toewijzingsreglement de wetten en decreten en de uitvoeringsbesluiten ervan of het algemeen belang schaadt. De beslissing tot goedkeuring of tot weigering van de goedkeuring wordt gemotiveerd. Ze wordt genomen binnen negentig kalenderdagen na de ontvangst van het verzoek tot goedkeuring.

Als binnen die termijn geen beslissing aan de gemeente is betekend, is de goedkeuring verworven.

Bij ontstentenis van een toewijzingsreglement gelden de door de Vlaamse Regering vastgestelde prioriteiten en toewijzingsregels”.

Artikel 26, § 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode (hierna : socialehuurbesluit) luidt als volgt:

“(…) De beslissing tot goedkeuring of tot weigering van de goedkeuring wordt binnen negentig kalenderdagen na de ontvangstmelding van het verzoek tot goedkeuring door de minister of zijn gemachtigde genomen. Als binnen die termijn geen beslissing aan de gemeente is betekend, is de goedkeuring verworven. Een afschrift van het toewijzingsreglement wordt aan de toezichthouder bezorgd”.

5.5. De verwerende partij betwist niet dat de verzoekende partij op 24 april 2012 een aanvraag tot goedkeuring van het kwestieuze toewijzingsreglement bij haar heeft ingediend. Dit blijkt overigens evenzeer uit het door deze partij aan de verzoekende partij op 11 mei 2012 gerichte bericht van ontvangstmelding van het verzoek tot goedkeuring, waarin het volgende wordt gesteld:

“In uitvoering van het kaderbesluit sociale huur van 12 oktober 2007 diende u bij ons op 24 april 2012 een lokaal toewijzingsreglement in. We hebben het toewijzingsreglement en de bijgevoegde stukken in goede orde ontvangen.

Overeenkomstig artikel 26 van het BVR van 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel, beslist de minister binnen een termijn van 90 kalenderdagen over uw aanvraag tot goedkeuring van het toewijzingsreglement”.

Verder betwist de verwerende partij niet dat zij het verzoek tot goedkeuring van het kwestieuze toewijzingsreglement uiterlijk op donderdag 26 april 2012 heeft ontvangen.

5.6. Aangezien de termijn van negentig dagen binnen dewelke de verwerende partij de beslissing over de aanvraag tot goedkeuring aan de verzoekende partij diende te betekenen, overeenkomstig artikel 95, § 2 Vlaamse Wooncode, een aanvang nam na de ontvangst van die aanvraag, die in casu uiterlijk op 26 april 2012 is geschied, diende de bestreden beslissing ten laatste op 25 juli 2012 aan de verzoekende partij te worden betekend. De betekening op 2 augustus 2012 van de bestreden beslissing is dan ook, op het eerste gezicht, laattijdig.

In zoverre de verwerende partij zich in haar nota beroept op artikel 26, § 3 van het socialehuurbesluit ter ondersteuning van haar betoog dat de termijn van negentig dagen slechts een aanvang nam na de ontvangstmelding van

het verzoek tot goedkeuring, moet de repliek van de verzoekende partij hierop ter terechtzitting dat deze bepaling strijdt met artikel 95, § 2 Vlaamse Wooncode, en derhalve, op grond van artikel 159 GW buiten toepassing moet worden gelaten, op het eerste gezicht, worden bijgetreden. Immers, kan het door artikel 26, § 3 van het socialehuurbesluit gehanteerde begrip “na ontvangstmelding”, op het eerste gezicht, niet worden gelijkgesteld met of ingepast in de door artikel 95, § 2 Vlaamse Wooncode gehanteerde bepaling “na ontvangst”, nu de verwerende partij geen enkele vat heeft op de “ontvangst” van de aanvraag tot goedkeuring, waar dit voor de “ontvangstmelding” in principe wel het geval is. Het standpunt van de verwerende partij dat de bepaling “na de ontvangst” van artikel 95, § 2 Vlaamse Wooncode een “vaag begrip” betreft, wordt, op het eerste gezicht, niet bijgetreden.

Het betoog van de verwerende partij dat de regeling zoals voorzien in artikel 26, § 3 van het socialehuurbesluit tevens werd opgenomen in “het gemeentelijke toewijzingsreglement voor sociale woningen” doet aan het voormelde geen afbreuk. Blijkens de stukken van het administratief dossier wordt met dit reglement de “Leidraad voor het opstellen van een eigen toewijzingsreglement” bedoeld, die luidens de eigen bepalingen “niet (moet) gelezen worden als een normerend kader waarbinnen gewerkt moet worden” en die evident aan artikel 95, § 2 Vlaamse Wooncode geen afbreuk mag doen.

Het middel is ernstig.

B. Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

6.1. De verzoekende partij voert als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan dat de goedkeuring van haar toewijzingsreglement eerst van rechtswege werd verworven en dit vervolgens terug werd afgekeurd door de verwerende partij, waardoor zij in een zeer rechtsonzekere toestand wordt geplaatst. Zij stelt zich immers de vraag of zij nu toepassing kan maken van dit reglement of niet. Zolang dat niet is uitgeklaard, doen er zich onoverkomelijke problemen in haar gehandicaptenbeleid voor, aangezien zij niet weet of zij en de

sociale verhuurkantoren die actief zijn op haar grondgebied bij de realisatie van het project “Poortvelden” nu al dan niet voorrang kunnen geven aan de doelgroep van personen met een handicap bij de toewijzing van sociale huurwoningen. In artikel 21 van de samenwerkingsovereenkomst aangaande het project “Poortvelden” werd de keuze gemaakt om de 24 door de v.z.w. Huize Eigen Haard te bouwen woningen voor gehandicapten aan te wenden ter realisatie van de aan dit project verbonden sociale last. Teneinde dit mogelijk te maken, is het lokaal toewijzingsreglement noodzakelijk, aangezien deze woningen zonder dit reglement niet bij voorrang aan de doelgroep “personen met een handicap” kunnen toegewezen worden. Dit is ook de reden waarom de goedkeuring van dit reglement overeenkomstig de artikelen 8 en 22 van de samenwerkingsovereenkomst een opschortende voorwaarde is voor de realisatie van het project “Poortvelden”. Zolang er geen duidelijkheid is over de goedkeuring van het toewijzingsreglement kan het project “Poortvelden” niet uitgevoerd worden, wat voor de verzoekende partij het grootste en belangrijkste sociale woonproject is dat momenteel in de steigers staat. Het project “Poortvelden” omvat meer dan 200 betaalbare woningen, 30 rusthuisbedden, 45 serviceflats en 64 woningen voor zwaar zorgbehoevende personen met een handicap. Het hoeft weinig betoog dat dit project dan ook cruciaal is voor het huisvestingsbeleid, het sociale beleid, het ouderenbeleid en het gehandicaptenbeleid van de verzoekende partij.

Ook de sociale woningen die overeenkomstig artikel 23 van de samenwerkingsovereenkomst zullen gerealiseerd worden onder de vorm van 18 serviceflats, dreigen door de bestreden beslissing niet uitgevoerd te worden. Zonder de door de v.z.w. Huize Eigen Haard te realiseren sociale woningen en de serviceflats, samen goed voor 42 sociale woningen, wordt het voor de verzoekende partij veel moeilijker om haar sociaal objectief overeenkomstig artikel 4.1.4 en volgende van het grond- en pandendecreet te verwezenlijken. Bij de nulmeting op 31 december 2007 beschikte de verzoekende partij over 355 sociale huurwoningen en 17 sociale koopwoningen, wat resulteerde in een aandeel sociaal woonaanbod van 3,01 %. Het project “Poortvelden” zou het aantal sociale huurwoningen in een keer laten stijgen van 355 tot 397, wat een belangrijke bijdrage zou betekenen tot het behalen van het sociaal objectief. Dit

leidt ertoe dat de bestreden beslissing gans het beleid van de verzoekende partij aangaande betaalbaar wonen, sociale woningen, ouderenvoorzieningen en woningen voor gehandicapten hypothekeert. Indien de bestreden beslissing niet wordt geschorst, zal het ganse beleid van de verzoekende partij dienaangaande voor jaren vast komen te zitten, wat een nadeel met zich meebrengt voor haar en voor de ganse Aarschotse gemeenschap dat moeilijk te herstellen en ernstig is.

6.2. De verwerende partij repliceert in haar nota dat geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij aanwezig is en dat zij in ieder geval niet kan aantonen dat het door haar ingeroepen nadeel niet kan worden tenietgedaan middels de tussenkomst van een annulatiearrest. De verzoekende partij is van oordeel dat het “weinig betoog behoeft dat het project Poortvelden cruciaal is voor het huisvestingsbeleid, het sociale beleid, het ouderenbeleid en het gehandicaptenbeleid van verzoekende partij”. Zij gaat er verder van uit dat de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat “ook de sociale woningen die overeenkomstig art. 23 van de samenwerkingsovereenkomst zullen gerealiseerd worden onder de vorm van 18 serviceflats niet uitgevoerd dreigen te worden”. Nochtans is de bestreden beslissing duidelijk en wordt hierin enkel bezorgdheid uitgedrukt wat betreft de 24 sociale huurwoningen (lees : kamers), die voor 27 jaar in hoofdhuur worden gegeven aan het Sociaal Verhuurkantoor (SVK) en via een omweg aan het sociaal verhuurkantoor Het Spit worden onderverhuurd. Artikel 95 Vlaamse Wooncode bepaalt dat bij de toewijzing rekening moet worden gehouden met de bijzondere doelstellingen van het Vlaamse Woonbeleid die opgenomen zijn in artikel 4 Vlaamse Wooncode. Zowel een rechtvaardige en evenwichtige verdeling van de sociale woningen als het individuele woonrecht van de huurder moeten zodanig worden ingevuld dat ze verenigbaar zijn met de zorg voor de leefbaarheid en het bevorderen van de integratie van de bewoners in de samenleving. Bij het opstellen van een eigen toewijzingsreglement moeten dan ook de bijzondere doelstellingen voor ogen worden gehouden. De wettigheid van het voorgestelde toewijzingssysteem van de gemeente in kwestie dient door het agentschap RWO te worden nagegaan. Door de inhuurname door het sociaal verhuurkantoor Het Spit zou 70% van het aanbod van dit sociaal verhuurkantoor in Aarschot worden voorbehouden aan de

doelgroep in kwestie. De verwerende partij is van oordeel dat dit disproportioneel is. Er werd dan ook in de bestreden beslissing vermeld dat “(e)r (...) een herwerkt dossier (dient) voorgelegd te worden, waarbij gestreefd wordt naar een meer evenwichtig aanbod in de gemeente”. Dit houdt met andere woorden de spreekwoordelijke deur op een kier, zodat het lokaal toewijzingsreglement mits een aantal aanpassingen wel degelijk zou kunnen worden goedgekeurd.

De verwerende partij wenst de Raad van State daarenboven te wijzen op de datum van indiening van het verzoekschrift tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Het verzoekschrift waarin de schorsing wordt gevraagd, werd samen met het vernietigingsberoep op 1 oktober 2012 ingediend. Dit wil zeggen dat de verzoekende partij tot praktisch de laatste dag met het indienen van haar verzoek tot schorsing heeft gewacht. De bestreden beslissing werd aangetekend ter kennis gebracht aan de verzoekende partij op 2 augustus 2012, wat bovendien expliciet door de verzoekende partij wordt erkend middels haar schrijven gericht aan de afdeling Woonbeleid op 27 augustus 2012. Dit wil zeggen dat zij er effectief kennis van kon hebben daags nadien, zijnde op 3 augustus 2012, in het meest extreme geval op 4 augustus 2012, doch zeker niet pas op 9 augustus 2012, zoals de verzoekende partij beweert. Doordat de verzoekende partij zodanig lang met het indienen van haar verzoek tot schorsing heeft gewacht, geeft zij ontegensprekelijk te kennen dat het vermeende nadeel dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing meent te zullen ondergaan, klaarblijkelijk niet zo ernstig is als zij voorhoudt. De Raad van State heeft reeds meermaals overwogen dat “het onredelijk lang wachten van de verzoeker met het instellen van de vordering tot schorsing tegen hem kan worden ingebracht met betrekking tot het bestaan van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel”. Immers, ook in het kader van een schorsingsprocedure worden de rechten van de verwerende partij tot een minimum beperkt, gelet op de zeer beperkt toegemeten termijn waarbinnen een nota dient te worden opgesteld en te worden ingediend. Anderzijds moet de verzoekende partij aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit dient te worden vermeden om reden dat zij anders in een situatie zou terechtkomen die moeilijk of niet middels de tussenkomst van een annulatiearrest te herstellen valt. Door zelf bijna twee maanden te wachten

alvorens het verzoekschrift tot schorsing van de tenuitvoerlegging in te dienen, miskent de verzoekende partij duidelijk de ernst van haar eigen vermeend nadeel.

Beoordeling

6.3. De verzoekende partij maakt aannemelijk dat haar sociaal woonbeleid op ernstige en moeilijk te herstellen wijze wordt gehinderd doordat het project “Poortvelden”, dat zij terecht als haar grootste en belangrijkste sociaal woonproject omschrijft, ingevolge de bestreden beslissing niet kan worden aangevat, zoals bepaald in de artikelen 8 en 22 van de “Overeenkomst inzake publiek-private samenwerking voor de projectrealisatie van de site Poortvelden”. Het betoog van de verwerende partij dat het kwestieuze toewijzingsreglement mits een aantal aanpassingen wel degelijk zou kunnen worden goedgekeurd, betreft de mate van onwettigheid van dit reglement en doet aan de voormelde vaststelling geen afbreuk. De enkele omstandigheid dat de verzoekende partij bijna zestig dagen, termijn die haar door de wetgever voor het instellen van haar schorsingsvordering is toegemeten, zou hebben gewacht alvorens haar vordering in te stellen, toont tenslotte nog niet aan dat het door de verzoekende partij aangevoerde nadeel niet ernstig zou zijn.

Ook aan de tweede schorsingsvoorwaarde is bijgevolg voldaan.

BESLISSING

De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 2 augustus 2012 van de Vlaamse minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie waarbij het lokaal toewijzingsreglement voor sociale huurwoningen van de stad Aarschot wordt afgekeurd.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van een februari 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Stephan De Taeye